

Подкрѣпяхъ и водишь избраника блѣденъ,
Съ доспѣхи сломени и въ кърви облянъ,
Цѣлунатъ отъ гибель, но погледъ — побѣденъ!
Изъ битва неравна отъ тебе изведенъ,
Послѣденъ въ рода си, послѣденъ изъ бранъ!

И шѣпне гаснѣещий погледъ завѣта
На войнствено племе — побѣдни дѣди! —
Слова непрѣклонни къмъ майка, заклета
На брачното ложе: сина къмъ несрѣта
Да прати — за бранъ срѣщу врагъ и вражди.

О мечъ непрѣклоненъ, о гнѣвна зѣница,
Единственъ доспѣхъ изъ неравната сѣчъ!
Ти чакашъ витязъ — първенецъ на лъвица —
Мѣститель да бждешь въ желанна дѣсница,
Побѣда да звѣнне изъ твоята рѣчъ!

О лѣсъ непристѣпенъ! Изъ облакъ разпѣненъ
Луната се спуска къмъ тъмни вълни,
Но искреший огънь на меча нетлѣненъ
И синия блѣсъкъ на погледъ засѣненъ,
Ни облакъ, ни буря не ще притѣмни!